

ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

А Розглядаються зміни у підвищенні соціального статусу сучасного вчителя початкових класів, що викликані створенням нової української школи, а також технологічною насиченістю навчально-виховного процесу в школі і вільним доступом до світових інформаційних джерел. Надається увага зростаючій ролі організації курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників початкової школи та необхідності змінення методів їхнього навчання.

Ключові слова: соціальний статус; учитель початкових класів; нова українська школа; курси підвищення кваліфікації педагогічних працівників

Постановка й обґрунтування актуальності проблеми. Нової української школи не буде без нового вчителя! Роль учителя сьогодні кардинально інша, він не є єдиним джерелом знань, як і шкільна програма і листи Міністерства освіти і науки України не є єдиною вказівкою для навчання. Нам потрібні креативні вчителі, які мають вільний розум. Тому найперше завдання сьогодні – виховання нової генерації нових педагогів, творчих і вільних, здатних на формування тих компетентностей, які ми хочемо бачити у своїх дітях.

По-перше, початкова освіта, яка обговорюється на всіх рівнях науковцями, вчителями, батьками, посадовцями у кабінетах МОН України, всі вони визнають, що проблема існує, проте, на жаль, будь-яке позитивне зрушення на рівні держави доводиться виборювати неймовірними зусиллями.

Отже, є потреби в удосконаленні змісту підготовки майбутнього вчителя початкових класів, що пов'язані також з різними аспектами модернізації початкової школи: переходом до реалізації нового Державного стандарту початкової загальної освіти, підтримкою гуманізації освіти, ідей дитиноцентризму у навчанні, запровадження принципів компетентнісного та особистісно зорієнтованого підходів у навчанні молодших школярів, упровадженням інформаційних технологій у навчальний процес початкової школи [2, с. 577–589].

По-друге, зміни, що відбуваються в системі освіти України відповідно до національних і цивілізаційних пріоритетів, спричиняють нові підходи і до підвищення кваліфікації вчителів початкових класів.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Теоретично обґрунтовані та перевірені практикою шляхи підвищення кваліфікації педагогічних працівників у працях В. Арешенкова, С. Архангельського, Л. Даниленко, М. Дарманського, Т. Десятова, В. Лугового, В. Олійника, В. Онушкіна, О. Пехоти, М. Романенка, Т. Сорочан, Т. Суценко, Г. Тимошко, Н. Чепурної та ін. Сучасний стан системи підвищення кваліфікації вчителів в Україні були предметом розгляду: Н. Білик, Г. Данілової, Т. Завгородньої, А. Зубко, Н. Протасової, В. Пуцова, В. Химинець, П. Худомінського, О. Червінської та ін. Статус учителя аналізували такі вчені як: В. Лебедева, С. Молчанов, А. Філіпов та ін., проблему глобального статусу вивчали: В. Пота, П. Долтон, А. Адоніс, Д. Марченаро, Д. Данн.

Мета статті присвячена питанню ефективного підвищення соціального статусу сучасного вчителя початкових класів у системі післядипломної освіти, що викликано створенням нової української школи.

Вклад основного матеріалу дослідження. Кадрове забезпечення є одним із головних чинників успішної реалізації Концепції початкової загальної освіти [10].

Тому надзвичайно важливим є підвищення соціального статусу вчителя початкових класів.

Соціальний статус – це досить чітко визначене положення індивіда в соціальній ієрархії групи або групи у взаємостосунках з іншими групами [13].

Наприклад, для підвищення соціального статусу вчителя, у зарубіжних країнах вважають необхідним підвищити їм заробітну платню. У Туреччині, Греції та Ізраїлі респонденти вважають необхідним підвищити заробітну платню вчителя на 30–40 %. У Японії, Франції та США вважають, що заробітна плата завищена на 6–55 %. У переважній більшості країн люди думають, що вчителі зобов'язані бути винагороджені справедливою оплатою праці, що на 1–40 % більше, ніж вони отримують на даний час [15, с. 21].

Нині затребуваними для роботи в початковій школі є фахівці, що обізнані з віковою психологією учнів, володіють іноземною мовою, музичним інструментом, інформаційно-комунікаційними технологіями.

Отже, існує потреба у підготовці вчителів початкових класів за такими спеціальностями: учитель початкових класів та музичного мистецтва; учитель початкових класів та інформатики; учитель початкових класів та іноземної мови; учитель початкових класів та образотворчого мистецтва; учитель початкових класів та соціальний педагог; учитель початкових класів та шкільний психолог та ін. За зазначеними напрямками підготовки вчителів початкових класів потребує змін і система підвищення кваліфікації. Вона має забезпечувати вільний вибір напрямку відповідно до запитів кожного окремого педагога.

Запит суспільства до результатів освіти школярів, сучасні умови професійної діяльності вчителя початкових класів пов'язані з різноманітністю освітніх систем, варіативністю змістового наповнення початкової освіти й технічного та технологічного забезпечення навчального процесу, розширенням

можливостей інформаційних технологій для навчання школярів й необхідністю передбачати результати професійної діяльності – все це спонукає до виявлення напрямів оновлення змісту й характеру підвищення кваліфікації вчителя початкових класів.

Основна соціальна функція педагогічного корпусу – відтворення продуктивних сил, розвиток інтелектуального і духовно-морального потенціалу суспільства. Цим і визначаються роль і значення учительської праці в ієрархії професійних цінностей у суспільстві. З психолого-педагогічних позицій важливість учительської професії обумовлюється можливістю робити визначальний вплив на розвиток і становлення особистості дитини на основі професійної компетентності, волі, авторитету, права, розумного примусу. Цей аспект педагогічної діяльності мало досліджений, не дивлячись на те, що тут є низка складних проблем. Загальновідома ступінь впливу вчителя на дитину і його батьків на всіх етапах шкільного життя: від майже безмежної в початковій школі до, в значній мірі, доленосної в основній та старшій школі [6].

Для дитини, яка прийшла до 1 класу, вчитель є найвпливовішою людиною, яка володіє енциклопедичними знаннями в усіх сферах життя, що створює йому в очах учня моральний авторитет. Соціологи відзначають наявність «ефекту першої вчительки», який проявляється в тому, що деякі події шкільних років (як позитивні, так і негативні) відображаються в пам'яті людей надовго, надаючи на них істотний вплив протягом усього життя. Зауважимо принагідно, що дуже сильний вплив, який чиниться учителем початкових класів на дітей, часто «некеріваних» у домашніх умовах, формує і в очах батьків уявлення про могутність педагога [там само].

У сьогоденному світі перед початковою школою України стоїть завдання впровадження компетентнісного підходу в навчально-виховний процес, розроблення навчально-методичного забезпечення щодо формування ключових компетентностей молодших школярів, удосконалення професійної майстерності вчителів початкових класів щодо розвитку компетентностей учнів молодших класів.

О. Савченко доходить висновку щодо необхідності оновлення змісту методичної підготовки вчителів за принципом цілісності, системності та інтеграції; врахування тих процесів, які визначають діяльність сучасної початкової школи. Крім того, вона наголошує на необхідності врахування тих змін, що відбулися в суспільстві і пов'язані з науково-технічним прогресом, посиленням інтеграційних процесів, інформатизацією і комп'ютеризацією [12, с. 1].

Проблема вчителя – його професіоналізму, світоглядної культури, духовно-морального обличчя – одна з найактуальніших у педагогіці й філософії освіти. І це зрозуміло. Адже саме від учителя, його особистісних характеристик залежить реалізація навчальних планів, якість освітніх послуг, виховання учнів як у процесі навчання, так і в позанавчальний час.

Готовність педагога до інноваційної діяльності – це особливий особистісний стан, який передбачає наявність у нього мотиваційно-ціннісного ставлення

до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії.

Готовність педагога до інноваційної діяльності визначають за такими показниками:

1. Усвідомлення ним потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці.

2. Інформованість про новітні педагогічні технології, знання новаторських методик роботи.

3. Зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність.

4. Готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності.

5. Володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій і розроблення нових.

Включення педагога в інноваційну діяльність може бути наслідком дії різноманітних чинників: невдоволеність методиками, результатами особистої праці; освоєння нових знань, особливо у суміжних сферах; осмислення і якісно нове бачення особистої життєвої місії, іноді – творче осяяння, яке, як правило, є результатом тривалого пошуку й аналізу здобутого на цьому шляху [7].

Застаріла техніка, відсутність швидкісного Інтернету в школі, типові приміщення, старі санітарні норми, пасивність окремих педагогів, їх невіра у реформи – це неповний перелік факторів, що гальмують процес формування готовності педагогів до моделювання нового освітнього середовища.

За результатами міжнародних досліджень експертів у галузі освітніх технологій [3; 5; 11] виділено основні технологічні тренди, що суттєво впливатимуть на освіту, серед яких:

Екстенсивний розвиток Інтернету. Доступність і мобільність Інтернету сприяла феномену «Усі в мережі». В освітні простори входять віртуальні світи з ефектом присутності (3D-підручники, віртуальні музеї тощо). Мобільність і гнучкий графік роботи дозволяють учню, не знаходячись в приміщенні школи, залишатися в процесі навчання – «Глобальні класи» – модель освіти не прив'язана до конкретного приміщення, працює в режимі 24/7.

Цифрове середовище як суб'єкт. Розвиток систем штучного інтелекту перетворює цифрове середовище в партнера (наприклад, суперник у грі в шахи). Інтернет стає помічником, перетворюючи наш будинок на «розумний дім», ігровий дитячий майданчик на тренажер логічного мислення й соціалізації дитини. Технології дають можливість навчатися всюди – «Університет у кишені».

Віртуалізація. Нові інтерфейси дають можливість перетворювати в екрани взаємодії будь-які поверхні («6 відчуття» – технологія проєкції і управління жестами без екранних засобів, електронні підручники).

Когнітивна революція. Інтеграція інформаційних технологій з досягненнями когнітивної науки призводить до появи зворотного зв'язку між діями людини, процесами в корі головного мозку та діями спостерігача. Стає можливою передача емоцій, образів «New-HTTP – human thoughts transfer protocol».

Також однією з ключових проблем, які наразі присутні у шкільній освіті, є відставання самої про-

грами від вимог, які ставить перед випускниками XXI ст. Застарілі дані, непотрібні теми, відсутність уваги до внутрішнього світу дитини та інші фактори, які є у загальноосвітніх школах, змушують батьків шукати альтернативні варіанти. Так, не всі приватні школи мають добру репутацію, проте деяким з них усе ж вдається поєднувати сучасні технології, стандарти Міністерства освіти і науки України, закордонні практики та забезпечувати всебічний розвиток учнів.

На круглому столі «Концепція розвитку початкової освіти у контексті реформування загальної середньої освіти» (17.12.2015 р.) відбулася презентація нових ідей для початкової школи, було наголошено на тому, що саме вона закладає стартовий освітній капітал дитини, що визначає успішність навчання на наступних рівнях. У процесі підготовки цього проекту було зважено на міжнародний досвід: опрацьовані документи освітньої галузі Сполученого Королівства Великої Британії, Республіки Польща, Болгарської Республіки, Республіки Білорусь. Чільне місце було надано українському передовому педагогічному досвіду, насамперед тих навчальних закладів, що запровадили нові ідеї у практику. Це, наприклад, і вальдорфські школи, і навчальні заклади, що працюють за програмою «Інтелект України». ...У результаті роботи було отримано унікальний український продукт. Він – чіткий і практико орієнтований [14].

На наш погляд, є прекрасний досвід Britannica School (керівник Л. Андрійченко) – це невелика приватна школа, що знаходиться у містечку Green Hills біля Віти Поштової під Києвом. Спочатку Britannica існувала як дитячий садок, але потім батьки наполягли на створенні школи на базі садочка.

Навчання у школі побудовано на принципах мотивації і дружніх відносин. Тьютор – це не тільки наставник, але й друг, якому можна довірити власні секрети, зайти у гості, порадитися щодо проблемної ситуації чи попросити про допомогу. У будь-який час можна зазирнути навіть до кабінету директора просто з цікавості, чи щоб залишити листівку або спитати потрібну інформацію. За філософією школи, дитина має почувати себе комфортно, як в оточенні друзів, так і вихователів. Якщо дитина зранку не хоче йти на навчання – це розбирається на рівні педагогічної ради із психологами та керівництвом, де вчителі намагаються виявити причину та шляхи подолання проблеми. У школі відсутні дисциплінарні покарання і грубість щодо дітей. Якщо дитина поводить дивним чином, стає асоціальною та нервовою, психологи разом із тьюторами і вчителями шукають причину, а не дають з метою ліквідувати «неправильну» поведінку.

Класи поступово відмовляються від загальноприйнятої системи бального оцінювання – проте в кожному класі це відбувається поступово і залежить від психологічного комфорту дітей. У школі відсутній будь-який конкурсний відбір за рівнем знань – це принципова позиція керівництва. Єдине обмеження – наявність місць, бо класи невеликі, всього по 16–18 дітей.

На території школи також є окрема лаунж-зона з бібліотекою, диванами та музичними інструментами, на яких грає учнівська рок-група.

Навчальний процес триває із 8 ранку до 19 вечора. За цей час дітям пропонується п'ятиразове харчування, ранкова зарядка, прогулянки мотузковим парком, безпосередньо навчання, окремий час на самопідготовку, відвідування секцій і студій за інтересами. Все це відбувається у постійному супроводі тьюторів. Окрім малювання, бойових мистецтв, гри на музичних інструментах і шахів, діти вивчають програмування, роботу із сучасними комп'ютерними системами та беруть участь у технічних та інноваційних змаганнях.

Сучасний учитель – це професіонал, який знаходиться у постійному творчому пошуку, а також у пошуку відповіді на актуальне проблемне питання «чому навчають школярів?». Йому необхідні гнучкість і нестандартність мислення, вміння адаптуватися до швидких змін умов життя. А це можливо лише за умови високого рівня професійної компетентності, наявності розвинених професійних здібностей. Один із головних шляхів реформування освіти полягає в необхідності підготовки нової генерації педагогічних кадрів, підвищення їхнього професійного та загальнокультурного рівня.

Конкурентоспроможний учитель повинен володіти надзвичайними можливостями впливати на проблеми світогляду особистості настроїв і моральності учнів. Учитель сучасної школи повинен не просто вчити, він повинен формувати духовно інтелектуальну творчу особистість, адаптовану до сучасних вимог, різнобічно розвинену, соціально зрілу, яка успішно засвоює ціннісний нормативний досвід покоління, виробляючи свій власний досвід діяльності, творчості, спілкування.

Головними технологіями формування сучасного конкурентоспроможного вчителя можна назвати такі технології: саморозвитку, самовдосконалення, самореалізації, підвищення професійно-фахового та індивідуально-особистісного рівня впродовж всієї педагогічної діяльності та всього життя; методичної мобільності й оновленого способу мислення; системного застосування компетентнісних, особистісно зорієнтованих технологій у навчально-виховному процесі; інноваційності та вміння адаптуватися у сучасному освітньому просторі; критичного мислення; формування системи цінностей з урахуванням особистих запитів, норм ситуації та естетичних уподобань для формування духовно-ціннісних орієнтацій учнів.

Конкурентоспроможний фахівець – це особистість, яка є дослідником, творцем нових знань, проектувальником свого життя.

Успішному вирішенню проблеми, що розглядається, також сприяє психологічний мікроклімат на уроці; мотивація навчання, як передумова успішного уроку; психологічна культура учителя; реалізація особистісного підходу у навчально-виховному процесі; створення ситуації успіху, забезпечення педагогічної підтримки школяра, – адже до кожної дитини є десятки ключів, і я намагаюся вміло повертати той чи інший ключ; впроваджую сучасні інтерактивні технології, тому що творчу особистість може виховувати творчий вчитель.

Які ж якості потрібно виховати вчителю початкових класів у себе, щоб виховати таку особистість?

Це: уважність, урівноваженість, лагідність, почуття такту, терплячість, емоційність, комунікабельність, справедливість оптимістичність, інтерес до людей, мобільність, доброзичливість, скромність, вимогливість до себе, організованість, самовладання, толерантність.

Необхідно ділитися напрацюваннями з іншими вчителями, які найбільш подобаються дітям і приносять відчутний результат у роботі. Виховувати свідомих громадян України, формувати особистість учня, розвивати його здібності та обдарування, науковий світогляд, комунікативну компетентність, тобто виховувати людину з позитивним мисленням, оптиміста, добре підготовленого до життєвих випробувань, який упевнено дивиться вперед.

Л. Поперечна, провівши аналіз традиційної системи навчання на курсах підвищення кваліфікації, прийшла до висновку, що основні її недоліки полягають у наступному: 1) неналагодженій системі контролю знань і вмінь учителів, що негативно впливає на співпрацю викладача і вчителя; 2) відсутності уваги до своєї практичної діяльності вчителів на заняттях, що не сприяє розвитку професійних умінь; 3) невмінні вчителів спілкуватися під час занять – велику частину навчального часу вони слухають; 4) переважанні пасивних форм занять на курсах; 5) недостатньому ознайомленні педагогів з педагогічною літературою [там само, с. 152].

Таким чином, основне завдання навчальних закладів післядипломної педагогічної освіти (ППО) у процесі професійного розвитку вчителя початкових класів – сприяти пізнавальній активності педагогів, становленню самостійності у діяльності, пізнанню себе, самовизначенню і самореалізації; формувати в особистості культуру життєдіяльності, яка дає змогу будувати своє повсякденне життя.

Ефективність професійного розвитку педагога у процесі підвищення кваліфікації значною мірою залежить також від потенціалу науково-педагогічного складу інституту підвищення кваліфікації. Андрагог, який працює в інституті ППО повинен: 1) мати базу даних про педагогічних працівників; 2) готувати для вчителів індивідуальну інформацію, запрошення на науково-методичні заходи; 3) організовувати навчання; розробляти програми професійного розвитку, навчально-тематичні плани, навчально-методичні комплекси, програми семінарів, проекти професійного розвитку, рекомендації із самоосвіти, нові методики та технології професійного розвитку вчителів; 4) забезпечувати варіативність та неперервність професійного розвитку вчителів; 5) запроваджувати інноваційні технології; 6) узагальнювати педагогічний досвід [8, с. 153].

В. Примакова, урахувавши специфіку роботи педагогів у початковій ланці освіти, визначає функції післядипломної освіти вчителів початкових класів: мотиваційно-стимульовальна (усвідомлення значущості професії та стимуляція пізнавальної діяльності), інформаційно-аналітична (оновлення знань, усунення прогалин, критичний аналіз інформації, творче її використання), інноваційно-розвивальна (розвиток пізнавальної, духовно-моральної, інтелектуальної, емоційно-вольової, творчої сфер особистості з використанням інновацій), акмеологічна

(стимулювання прагнення досягнення вершин професійного та особистісного розвитку й удосконалення), інтегративно-прогностична (здатність до аналізу, рефлексії, корекції професійного досвіду фахівця на засадах інтеграції новостворених уявлень у наявний досвід і прогнозування подальшої діяльності).

Вчителі початкових класів завжди виконували різнорівневі функції: вчителя, вихователя, психолога тощо, з усіма висунутими до нього державою і суспільством професійними вимогами (безпосередньо під час урочної та позаурочної діяльності, впродовж співпраці з учнями та їх батьками), учня або наставника (в методичній діяльності школи, району, області залежно від віку, кваліфікаційної категорії, досвіду професійної діяльності), учня і дослідника (у курсовий період, у шкільній, позашкільній та самоосвітній діяльності).

Тому останнім часом особливої актуальності в Україні набула проблема професіоналізації вчителя, що стало ключовим поняттям у розв'язанні освітніх проблем, оскільки торкається питань суб'єктного становлення майбутнього вчителя та подальшого професійного розвитку дипломованого фахівця в умовах неперервного навчання, отже, є результатом його післядипломної освіти [9].

Для вирішення вищезазначеного у Полтавському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти ім. М. В. Остроградського (ПОППО) проводяться тренінг-курси підвищення кваліфікації педагогічних працівників на замовлення загальноосвітнього навчального закладу на його базі [1, с. 273–274].

Проблема тренінг-курсів: «Принципи розвитку інноваційної діяльності педагогічного колективу». За допомогою поєднання теорії, практики та самоактивізації слухачів тренінг-курсів планується досягнення їхньої мети: підвищити рівень знань із психології та педагогіки; спонукати до інноваційної діяльності педагогічний колектив; навчити використовувати інноваційні системи, технології в навчально-виховному процесі; виховувати особистість учителя-інноватора; спонукати до саморозвитку інноваційного потенціалу педагога у післякурсний період.

Навчально-тематичний план тренінг-курсів містить такі тематичні розділи: «Соціально-психологічні можливості особистості в аспекті інноваційної діяльності»; «Інноваційні системи, технології в освіті»; «Науково-дослідницька діяльність учителя-інноватора»; «Фахова практика»; «Самостійна робота»; «Контрольно-оцінювальні заняття», крім того, включено до програми ще два розділи: «Позааудиторна робота»; «Післякурсний період».

Стратегічні орієнтири ПОППО передбачають реформування і збагачення змісту, форм і методів роботи, що враховують політичні, соціально-економічні, наукові та культурні умови становлення держави. Кафедра педагогічної майстерності є ініціатором упровадження таких форм науково-методичної роботи зі слухачами курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників:

- педагогічні студії;
- творчі лабораторії;
- педагогічні майстерні;
- психологічні і комунікативні тренінги;
- регламентовані дискусії;
- панорами методичних і творчих ідей;
- методичний фестиваль;
- майстер-класи;

- тренінги;
- бліц-турніри;
- калейдоскоп ідей;
- дискусійні творчі групи;
- фрагментарій уроків;
- «круглі столи»;
- виїзні засідання кафедри;
- організаційно-діяльнісні ігри;
- відеопанорама фрагментів уроків;
- рольові ігри тощо.

Отже, у регіональній освітній системі підвищення кваліфікації модель процесу навчання педагогічних працівників розглядається як взаємообумовленість зовнішньої (процес навчання) та внутрішньої (особистість фахівця) складових чинної системи.

Висновки і перспективи подальшого дослідження. Отже, вчителю початкових класів необхідно не тільки дати молодшим школярам певний обсяг знань і вмінь, але й сформувати людину, здатну приймати рішення, мати свою позицію, брати на себе відповідальність, творчо мислити, вміти займатися самоосвітою, критично оцінювати інформацію, співпрацювати в колективі, вміти братися за справу, вміти домовлятися, адаптуватися до умов життя, здатну до мобільності, швидкої зміни соціальних ролей, тобто бути людиною компетентною, людиною, яка ставить мету і досягає успіху. Тільки тоді система освіти може вважатися ефективною.

Учитель початкових класів повинен бути пристосований до сучасних умов упровадження інформаційно-комунікаційних технологій, до підвищення власної кваліфікації відповідно до постійно змінюваних вимог. Однозначно на результати його роботи суттєво впливають сама атмосфера навчального закладу, створені умови для зручного навчання, загальна спрямованість на залучення до наукової роботи й виконання реальних досліджень; змінюється роль у напрямі посилення його організаторських і координаційних функцій і необхідності демонстрування готовності до систематичного самовдосконалення й саморозвитку.

Це дає підстави для висновку про те, що система підвищення кваліфікації педагогічних працівників повинна розвиватися в єдиному процесі оновлення національної системи освіти. На основі норматив-

но-правових, організаційно-управлінських і концептуально-програмних засад формується нова якість діяльності навчальних закладів післядипломної педагогічної освіти, збагачується їх науковий, навчально-методичний, інформаційний і кадровий потенціал, удосконалюється структура і зміст функціонування з урахуванням потреб розвитку освітньої практики.

Список використаних джерел

1. Білик Н. І. Управління адаптивно-педагогічним проектуванням регіональних освітніх систем підвищення кваліфікації педагогічних працівників [Текст] : монографія / Н. І. Білик. – Полтава : ТОВ «АСМІ», 2015. – 461 с.
2. Державний стандарт початкової загальної освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mon.gov.ua/images/laws/1717.doc>.
3. Доповідь NMC (New Media Consortium – міжнародне співтовариство експертів у галузі освітніх технологій Горизонт: Вища освіта – 2016 [Електронний ресурс]. – Електрон. текст, дані. – Режим доступу : <http://www.nmc.org/publication/nmc-horizon-report-2016-higher-education-edition/>.
4. Драйден Г. Революція в навчанні / Гордон Драйден, Джаннетт Вос. Львів : Літопис, 2005. – 542 с.
5. Олефиренко Н. В. Проблемы подготовки учителя начальной школы к проектированию дидактических электронных ресурсов [Электронный ресурс] / Н.В.Олефиренко //Международный электронный журнал «Образовательные технологии и общество (Educational Technology & Society)». – 2014. – V. 17. – №1. – С. 577–589. – Режим доступа : http://ifets.ieee.org/russian/depository/v17_i1/pdf/16.pdf.
6. Орлов А. А. Современный учитель: социальный престиж и профессиональный статус / А. А. Орлов. – Режим доступу : [divovo.in.ua/ezi-vseukrayinsekoj-naukovo-praktichnoi-konferenciji.html?page=6](http://portalus.ru/modules/.../rus_readme.php?...id...3 жовт. 2007 р.
7. Панина Л. А. Формування готовності вчителів до інноваційної діяльності. – Режим доступу : <a href=).
8. Поперечна Л. Ю. Професійний розвиток учителя початкових класів у системі підвищення кваліфікації в інституті післядипломної педагогічної освіти / Л. Ю. Поперечна // Психолого-педагогічні науки. – 2013. – № 3 – С. 149–154.
9. Примакова В. В. Післядипломна освіта вчителів початкових класів у структурі неперервної освіти України // Young Scientist. – 2016. – № 2 (29)/ – С. 329–332.
10. Проект Концепція початкової загальної освіти – Я-Вчитель. – Режим доступу : vchitel.kr.ua/posts/774-proekt-konceptija-pochatkovoyi-zagalnoyi-osvity.html.
11. Робинсон К. 11 Школа будущего. Как вырастить талантливого ребенка / Кен Робинсон, Лу Ароника. – Манн, Иванов и Фербер: Москва, 2016. – Режим доступа : lib100.com/book/vospitanie/school.../Кен%20Робинсон,%20Школа%20будущего.do...
12. Савченко О. Я. Удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів / О. Я. Савченко // Початкова школа. – 2001. – № 7. – С. 1–4.
13. Соціальний статус – Вікіпедія. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціальний_статус.
14. Якою буде початкова школа? Нові ідеї | Освітній портал ... – Режим доступу : redpresa.ua/147199-yakoyu-bude-pochatkova-shkola-novi-ideyi.html.
15. Dunn J. The Global Teacher Status Index Is Now Available // [Електронний ресурс] Jeff Dunn / October 3, – 2013. – Режим доступу : <http://www.edudemic.com/global-teacher-status-index/>.

Дата надходження до редакції авторського оригіналу: 21.04.2017

Билык Н. И., Бабаева Е. А. Повышение социального статуса учителя начальных классов в новой украинской школе.

А Рассматриваются изменения в повышении социального статуса современного учителя начальных классов, что вызвано созданием новой украинской школы, а также технологического насыщения учебно-воспитательного процесса в школе и свободным доступом к мировым информационным источникам. Уделяется внимание возрастающей роли организации курсов повышения квалификации педагогических работников начальной школы и необходимости изменения методов их обучения.

Ключевые слова: социальный статус; учитель начальных классов; новая украинская школа; курсы повышения квалификации педагогических работников

Bilyk N. I., Babayeva O. O. Increasing the social status of the teacher of elementary school in the new Ukrainian school.

S Changes are considered in improving the social status of a modern teacher of elementary classes caused by the creation of a new Ukrainian school, as well as the technological richness of the educational process in school and free access to world information sources. The attention is paid to the growing role of organizing advanced training courses for elementary school teachers and the need to change their teaching methods.

Key words: social status; teacher elementary school; new Ukrainian school; courses for increasing pedagogical worker's skills